

Ajuntament de Castellar del Vallès

Actualitat

Castellar recupera el refugi antiaeri de la Guerra Civil

Dimecres 18 de gener de 2006

Gràcies al conveni pel canvi de qualificació dels terrenys industrials al polígon Pla de la Bruguera de l'empresa BSN Glasspack, expropietària de Fàbrica del Vidre -i que va possibilitar que l'empresa pogués vendre el 27% de l'antiga finca per a la instal·lació de noves indústries- es va posar com a condició la millora de l'entorn d'un nou vial i la rehabilitació de l'antic refugi soterrani antiaeri que la Fuerza Aérea de la República Española (FARE) va construir durant la Guerra Civil. L'actuació ha consistit en allargar el sobreexidor d'aigües pluvials existent uns metres més enllà de les dues entrades del refugi, l'adequació de la topografia del terreny, generant talussos suaus i un camí d'accés. També s'han reparat les voltes de totxo dels accessos del refugi, situat al xamfrà que actualment formen el carrer de Berguedà, el carrer del Bages i el de la Garrotxa, i s'han col·locat baranes de fusta al llarg del camí d'accés per protegir una nova zona verda que s'ha creat. A més, s'han instal·lat unes reixes metàl·liques al voltant per impedir que es deteriori el refugi. L'actuació s'ha completat amb una petita instal·lació elèctrica a l'interior del refugi, dissenyada per acollir-hi visites, a més d'enllumenat exterior. Les obres van acabar abans de Nadal. Segons els historiadors de l'època, a la zona es van construir dos refugis més, actualment desapareguts, amb una única entrada que donava a un passadís soterrani i que estarien situats a l'altra banda de l'actual polígon, en una zona coneguda com els Pinetons. Els tres refugis estaven pensats per acollir la dotació que treballava a l'aeròdrom militar que es va bastir al pla de la Bruguera i podien aixoplugar un centenar de persones. Tant els refugis com l'aeròdrom es van començar a construir a la primavera de 1938. La decisió de la FARE d'instal·lar aquest camp d'aviació va estar provocada pel progressiu increment dels atacs aeris sobre Catalunya i la ciutat de Barcelona, que va obligar a construir nous camps d'aviació des d'on operar. Per a construir el camp, el Ministerio de Defensa Nacional va expropiar les parcel·les d'un seguit de propietaris, als quals es va prometre una indemnització. El Consell Municipal de Castellar del Vallès va mobilitzar tota la població masculina amb edats compreses entre els 14 i els 60 anys per a construir les pistes en un temps rècord de 12 dies. Es va habilitar una pista principal de 1.150 metres de llargada i una segona de 600 metres. El camp comptava amb una caseta de comandament, actualment en ruïnes, i un allotjament per a personal de servei situat a la masia de Can Carner, a un quilòmetre del camp. El camp, que depenia de l'aeròdrom de Sabadell, complia tres funcions bàsiques: donar suport a les unitats de caces que defensaven l'espai aeri barceloní; rebre els avions que es destinaven al front i fer verificacions tècniques d'aeronaus. L'aeròdrom va cessar la seva activitat a finals de gener davant l'avenç de les tropes franquistes. L'agost de 1939, els terrenys que ocupava l'aeròdrom van ser retornats als antics propietaris, que van tornar a explotar les terres.

- [Avís legal](#)
- [Sobre el web](#)

- [Accessibilitat](#)
- [Mapa web](#)

Ajuntament de Castellar del Vallès · Passeig Tolrà, 1 | 08211 Castellar del Vallès |
Tel. 93 714 40 40